

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

07.06.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Skorzystanie z ulgi na złe długi w podatku CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.119.2021.1.MZA _____ 3

Skutki podatkowe w VAT wypłaty dywidendy w formie niepieniężnej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 maja 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.214.2021.1.MWJ _____ 4

Skorzystanie z ulgi na złe długi w podatku CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.119.2021.1.MZA

Podatnik wystawił na rzecz spółki znajdującej się w stanie upadłości faktury dokumentujące dokonane dostawy towarów / świadczenie usług. Wynikające z tych faktur należności nie zostały uregulowane w terminie płatności przypadającym w 2018 r.

Wnioskodawca zadał DKIS pytanie, czy w przedstawionym stanie faktycznym może skorzystać z tzw. ulgi na złe długi w podatku CIT (art. 18f ustawy CIT) w zakresie złożonego zeznania podatkowego za 2020 rok., tj. pomniejszyć podstawę opodatkowania za ten okres o wartość należności, które nie zostały uregulowane przez dłużnika.

Organ uznał, iż podatnikowi takie prawo nie przysługuje. Zdaniem organu, z uwagi na fakt, iż wobec dłużnika toczy się postępowanie upadłościowe i okoliczność ta pozostaje aktualna na dzień poprzedzających dzień złożenia zeznania podatkowego, to możliwość zastosowania tzw. ulgi na złe długi jest wyłączona. Stanowi o tym art. 18f ust. 10 ustawy CIT, który warunkuje skorzystanie z tej preferencji tym aby dłużnik nie znajdował się w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji.

Organ dodatkowo wskazał, iż w takim przypadku podatnik może natomiast, po spełnieniu warunków ustawowych, skorzystać z uprawnienia do uwzględnienia wierzytelności w kosztach działalności na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 25, 26a i ust. 2 i 3 ustawy CIT (tj. w zakresie nieściągalnych wierzytelności).

Komentarz eksperta

Na samym wstępie warto wskazać, iż ulga na złe długi na gruncie przepisów ustawy CIT jest odpowiednikiem ulgi za złe długi występującej na gruncie przepisów podatku VAT.

W ramach niniejszej preferencji, podatnik występujący w roli wierzyciela może zmniejszyć podstawę opodatkowania o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego (w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom), która nie została uregulowana lub zbyta.

Zmniejszenia jednak dokonać można dopiero w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie (art. 18f ust. 1 pkt 1 ustawy CIT). Odpowiednio w przypadku wystąpienia straty w roku podatkowym, podatnik stosuje analogiczne zasady, tj. zwiększa jej poziom (art. 18f ust. 2 pkt 1 ustawy CIT).

W oparciu o wskazany stan faktyczny oraz treść art. 18f ust. 10 ustawy CIT należy wskazać, iż z ulgi na złe długi, można skorzystać w przypadku, gdy spełnione są **łącznie** następujące warunki:

- dłużnik na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego dzień złożenia zeznania podatkowego nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, postępowania **upadłościowego** lub **w trakcie likwidacji**;
- od daty wystawienia faktury (rachunku) lub zawarcia umowy dokumentującej wierzytelność **nie upłynęły 2 lata**, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została wystawiona faktura (rachunek) lub została zawarta umowa, a w przypadku gdy rok kalendarzowy, w którym wystawiono fakturę (rachunek), jest inny niż rok kalendarzowy, w którym zawarto umowę - gdy nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego późniejszej z tych czynności;
- **transakcja handlowa zawarta jest w ramach działalności wierzyciela oraz działalności dłużnika**, z których dochody podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Powyższy katalog zamknięty bezpośrednio określa warunki, które dłużnik powinien spełnić, by wierzyciel mógł skorzystać z omawianej preferencji. Przedstawione przez organ stanowisko, co do zasady, nie budzi zatem zastrzeżeń, gdyż ze względu na brak spełnienia przez dłużnika jednego z warunków, przedmiotowa ulga nie może zostać zastosowana.

Niemniej jednak przy tej okazji należy wskazać, iż 15 października 2020 r., TSUE wydał wyrok w sprawie dotyczącej zgodności

przepisów polskiej ustawy VAT w zakresie tzw. ulgi na złe długi z regulacjami unijnymi (C-335/19). TSUE w przedmiotowym wyroku zakwestionował zgodność art. 89a ustawy VAT z dyrektywą VAT w zakresie, w jakim uzależnia on prawo podatnika do skorygowania in minus podstawy opodatkowania i VAT należnego z tytułu nieuregulowanych wierzytelności od statusu dłużnika oraz od statusu VAT podatnika (wierzyciela) w określonych momentach, wskazanych w tym przepisie (w tym również właśnie w przypadku trwania postępowania upadłościowego).

Zachęcamy do zapoznania się z konsekwencjami jakie niesie ze sobą przedmiotowy wyrok TSUE w jednym z naszych artykułów – [LINK](#).

Co prawda omawiany wyrok dotyczy podatku VAT i nie przekłada się bezpośrednio na rozliczenia w podatku dochodowym, to z uwagi na zbieżność tych regulacji można oczekiwać, iż w przyszłości warunek dotyczący statusu dłużnika w kontekście możliwości zastosowania ulgi na złe długi na gruncie ustawy CIT zostanie zmodyfikowany. Do tego jednak wymagana będzie nowelizacja krajowych przepisów w tym zakresie.

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

RAFAŁ KAZIK
KONSULTANT

Skutki podatkowe w VAT wypłaty dywidendy w formie niepieniężnej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 maja 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.214.2021.1.MWJ

Wnioskodawca (Spółka) jest towarzystwem funduszy inwestycyjnych, którego podstawowa działalność polega na zarządzaniu funduszami inwestycyjnymi (oraz ich portfelami). Usługi te podlegają zwolnieniu z VAT (na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT). Wnioskodawca marginalnie wykonuje także

czynności opodatkowane VAT, polegające na wynajmie miejsc postojowych dla swoich pracowników, refakturowaniu kosztów kart sportowych czy wynajmie samochodów członkom zarządu do ich celów prywatnych.

Z uwagi na to, że udział rocznego obrotu z tytułu czynności opodatkowanych VAT w całym obrocie Wnioskodawcy wynosił w ubiegłych latach około 0,04%, Spółka przyjmowała i przyjmuje, iż proporcja, o której mowa w art. 90 ustawy VAT (tzw. współczynnik VAT) wynosi „0%”.

Jedynym akcjonariuszem Wnioskodawcy jest spółka akcyjna. Rozważane jest przekazanie temu akcjonariuszowi dywidendy w postaci rzeczowej: jednego lub dwóch samochodów osobowych.

Samochody, które Wnioskodawca planuje przekazać w formie dywidendy swojemu akcjonariuszowi są wykorzystywane przez Spółkę w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie zarządzania funduszami inwestycyjnymi (oraz ich portfelami). Spółka wystawiała wcześniej faktury dokumentujące odpłatne używanie przez członków zarządu z ww. samochodów.

Wnioskodawcy nie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu ww. samochodów osobowych.

Spółka zwróciła się o potwierdzenie, że przekazanie na rzecz akcjonariusza dywidendy w formie rzeczowej nie stanowi czynności podlegającej opodatkowaniu VAT, z uwagi na to, że nie jest to czynność odpłatna ani nie podlega (jako czynność nieodpłatna) opodatkowaniu na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy VAT.

DKIS uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe, potwierdzając że we wskazanych okolicznościach przekazanie dywidendy w formie rzeczowej (samochód) nie podlega opodatkowaniu VAT.

W interpretacji powołany został art. 7 ust. 2 ustawy, z którego wynika, że opodatkowaniu VAT podlegają wszelkie nieodpłatne przekazania towarów pod warunkiem, że podatnikowi (tu: Wnioskodawcy) przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Niespełnienie powyż-

szego warunku jest podstawą do traktowania nieodpłatnego przekazania towarów jako czynności wyłączonej spod zakresu działania ustawy VAT (bez względu na cel, na który zostały przekazane).

Mając na uwadze, że wypłata dywidendy jest jednostronnym świadczeniem spółki (tu: Wnioskodawcy) na rzecz udziałowca / akcjonariusza, w przypadku gdy w ramach dywidendy dochodzi do przekazania towaru (tu: samochodu), mamy do czynienia z nieodpłatną dostawą towarów. Ta podlega zaś opodatkowaniu VAT (na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy VAT), o ile podatnikowi przysługiwało prawo do odliczenia VAT naliczonego z tytułu nabycia (lub importu lub wytworzenia) tego towaru. W związku z brakiem spełnienia tego warunku, nie ma miejsca dostawa towarów podlegająca opodatkowaniu VAT. Dywidenda rzeczowa jest więc w rozpatrywanym przypadku zdarzeniem neutralnym na gruncie VAT.

Komentarz eksperta

Interpretacja indywidualna potwierdza stanowisko, zgodnie z którym dywidenda w postaci niepieniężnej traktowana jest na gruncie VAT jako transakcja nieodpłatna (przykładowo, stanowisko takie zostało zaprezentowane przez NSA w wyroku z 7 grudnia 2016 r., sygn. akt I FSK 1728/16). W zależności od jej przedmiotu, tj. czy jest nim towar (jak to ma miejsce w sytuacji opisanej w analizowanej interpretacji), czy też usługa – stanowi nieodpłatną dostawę towarów (do której zastosowanie może mieć art. 7 ust. 2 ustawy VAT) albo nieodpłatne świadczenie usług (do którego zastosowanie może mieć art. 8 ust. 2 ustawy VAT).

W analizowanej sytuacji podejście to prowadzi do konkluzji, że ponieważ Wnio-

skodawcy nie przysługiwało prawo do odliczenia VAT naliczonego przy zakupie samochodu (z uwagi na ich wykorzystywanie dla potrzeb działalności zwolnionej z VAT; przy tym okoliczność ta została przyjęta jako element stanu faktycznego przedstawionego we wniosku o interpretację indywidualną), to jego przekazanie w ramach dywidendy nie podlega opodatkowaniu VAT (warunki określone w art. 7 ust. 2 ustawy VAT nie zostały spełnione).

Należy przy tym pamiętać, że nawet jeśli przy nabyciu towarów przekazywanych w ramach dywidendy podatnikowi (spółce wypłacającej dywidendę) przysługiwałoby prawo do odliczenia VAT naliczonego, nie oznacza to automatycznie konieczności ich opodatkowania VAT. Jeśli bowiem towary te wchodziłyby w skład zorganizowanej części przedsiębiorstwa, to na mocy art. 6 pkt 1 ustawy VAT wypłata dywidendy byłaby wyłączona spod opodatkowania VAT.

W sytuacji zaś, w której przedmiotem dywidendy byłby towar, przy nabyciu którego podatnikowi (spółce wypłacającej dywidendę) przysługiwało prawo do odliczenia VAT naliczonego (a transakcja nie zostałaby zaklasyfikowana jako zbycie zorganizowanej części przedsiębiorstwa), co do zasady podatnik byłby zobowiązany do rozliczenia VAT należnego. Podatek ten nie mógłby zostać odliczony przez podmiot, który otrzymał dywidendę.

ANETA GNIEWKIEWICZ
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

- Przepis art. 70 § 1 OP nie ogranicza prawa podatnika do wykazania w poszczególnych okresach rozliczeniowych nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, pozbawiając go tej nadwyżki w sytuacji, kiedy podatnik wykazuje systematycznie tę nadwyżkę za poszczególne okresy rozliczeniowe**, wyrok NSA z 24 lutego 2021 r., sygn. I FSK 126/20 7
- Ocena przesłanek zastosowania przez organy podatkowe przy wydawaniu decyzji podatkowej art. 70 § 6 pkt 1 w zw. z art. 70c OP**, uchwała 7 sędziów NSA z 24 maja 2021 r., sygn. I FPS 1/21 7
- Kwalifikacja przychodów z najmu składników majątkowych niezwiązanych z działalnością gospodarczą**, uchwała 7 sędziów NSA 24 maja 2021 r., sygn. II FPS 1/21 7
- Wyłączenie z podstawy opodatkowania VAT zwrotu kosztów dojazdu pacjentów poniesionych w imieniu i na rzecz sponsora przez głównego badacza i następnie zwróconych przez sponsora na rzecz głównego badacza**, wyrok NSA z 9 marca 2021 r., sygn. I FSK 1691/19 7
- Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła odsetek od pożyczki płaconych przez niemiecką spółkę osobową do niemieckiego banku, alokowanych do źródła przychodu położonego w Polsce**, wyrok WSA w Gliwicach z 20 stycznia 2021 r., sygn. I SA/GL 969/20 8
- Skutki podatkowe w CIT otrzymania jednej z form wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii tzw. system taryf gwarantowanych FIT (*feed-in-tariff*) oraz systemu dopłat do ceny rynkowej FIP (*feed-in premium*)**, wyrok WSA w Warszawie z 21 stycznia 2021 r., sygn. III SA/WA 1150/20 8

Przepis art. 70 § 1 OP nie ogranicza prawa podatnika do wykazania w poszczególnych okresach rozliczeniowych nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, pozbawiająco tej nadwyżki w sytuacji, kiedy podatnik wykazuje systematycznie tę nadwyżkę za poszczególne okresy rozliczeniowe, wyrok NSA z 24 lutego 2021 r., sygn. I FSK 126/20

Nie sposób dostrzec powodów, aby okresem przedawnienia zobowiązań podatkowych obejmować, na zasadzie analogii, oprócz prawa do weryfikacji wykazanej kolejnej nadwyżki VAT, także prawo do jej przeniesienia na kolejne okresy rozliczeniowe już po przedawnieniu tych okresów rozliczeniowych. Tym bardziej, że nie budzi wątpliwości, że spółka, na gruncie obowiązujących przepisów, jest ograniczona czasowo w realizacji prawa do odliczenia, gdyż możliwość korekty uprzednio odliczonego VAT naliczonego przysługuje przez okres 5 lat, liczony od początku roku, w którym wystąpiło prawo do odliczenia (art. 86 ust. 13 ustawy VAT).

Ryzyko „nieograniczonego czasowo” prawa do przenoszenia takiej kwoty, jeśli ostatecznie ulega ona skompensowaniu z VAT należnym, nie może stanowić argumentu do zakwestionowania wspomnianego prawa do odliczenia już po upływie terminu przedawnienia. Brak unormowania przez ustawodawcę kwestii terminu na przenoszenie nadwyżek VAT na kolejne okresy rozliczeniowe, przy jednoczesnym wykorzystaniu instytucji przedawnienia zobowiązań podatkowych na zasadzie jedynie analogii, jak w przedmiotowej sprawie robi to organ podatkowy, nie może pozbawiać podatnika prawa do odliczenia VAT, w sytuacji, gdy doszło do czynności opodatkowanej, a skuteczność przeniesienia nadwyżki w kolejnych okresach rozliczeniowych nie została w sposób należyty, przed upływem terminu przedawnienia zakwestionowana przez organy podatkowe.

Podsumowując, należy uznać, że art. 70 § 1 OP nie ogranicza prawa podatnika do wykazania w poszczególnych okresach rozliczeniowych nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w podatku od towarów i usług, pozbawiając go tej nadwyżki, w sytuacji kiedy podatnik wykazuje systematycznie tę nadwyżkę za poszczególne okresy rozliczeniowe.

Ocena przesłanek zastosowania przez organy podatkowe przy wydawaniu decyzji podatkowej art. 70 § 6 pkt 1 w zw. z art. 70c OP, uchwała 7 sędziów NSA z 24 maja 2021 r., sygn. I FPS 1/21

W świetle art. 1 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz art. 1-3 i art. 134 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ocena przesłanek zastosowania przez organy podatkowe przy wydawaniu decyzji podatkowej, o której mowa w art. 70 § 6 pkt 1 w zw. z art. 70c OP, mieści się w granicach sprawy sądowej kontroli legalności tej decyzji.

Kwalifikacja przychodów z najmu składników majątkowych niezwiązanych z działalnością gospodarczą, uchwała 7 sędziów NSA 24 maja 2021 r., sygn. II FPS 1/21

Przychody z najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy oraz innych umów o podobnym charakterze, są zaliczane bez ograniczeń do źródła przychodów wymienionego w art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy PIT chyba, że stanowią składnik majątkowy mienia osoby fizycznej, który został przez nią wprowadzony do majątku związanego z wykonywaniem działalności gospodarczej.

Wyłączenie z podstawy opodatkowania VAT zwrotu kosztów dojazdu pacjentów poniesionych w imieniu i na rzecz sponsora przez głównego badacza i następnie zwróconych przez sponsora na rzecz głównego badacza, wyrok NSA z 9 marca 2021 r., sygn. I FSK 1691/19

W okolicznościach podanych w niniejszej sprawie we wniosku o interpretację, przepis art. 29a ust. 7 pkt 3 ustawy VAT, należy interpretować w ten sposób, że podstawa opodatkowania usługi badania klinicznego prowadzonego przez badacza na zlecenie sponsora, w rozumieniu art. 2 pkt 37a ustawy Prawo farmaceutyczne, nie obejmuje kwoty zwrotu przez sponsora badaczowi udokumentowanych wydatków poniesionych w imieniu i na rzecz sponsora z tytułu zwrotu pacjentom kosztów podróży na badania kliniczne.

Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła odsetek od pożyczki płaconych przez niemiecką spółkę osobową do niemieckiego banku, alokowanych do źródła przychodu położonego w Polsce, wyrok WSA w Gliwicach z 20 stycznia 2021 r., sygn. I SA/GL 969/20

Ze stanu faktycznego wynika, że umowa pożyczki została zawarta pomiędzy spółką a bankiem, gdzie oba podmioty są rezydentami niemieckimi. Oznacza to, że źródłem dochodu banku jest wspomniana umowa pożyczki, a nie nieruchomości. Tego stanowiska nie może zmienić nawet to, że zakup nieruchomości częściowo został sfinansowany ze środków pochodzących z pożyczki. W tej sytuacji należy przyjąć, że źródło dochodu z tytułu odsetek znajduje się tam, gdzie jest miejsce rezydencji dłużnika. Skoro więc bezsporne jest, że spółka będąca dłużnikiem banku nie jest rezydentem polskim, gdyż jego siedziba znajduje się w Niemczech, to zasadne jest przyjęcie, że źródło dochodu banku związane z odsetkami znajduje się poza terytorium Polski.

Tym samym z racji na brak „łącznika” pomiędzy tym dochodem, a terenem Polski nie będzie on podlegał opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym, a więc spółka nie będzie zobligowana do pobrania tzw. podatku u źródła z tytułu wypłaty odsetek na rzecz banku. Niezależnie od tego wskazać należy, że w myśl zasady wyrażonej w art. 11 ust. 1 polsko-niemieckiej UPO odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie. W ust. 2 tego przepisu strony umawiające się dopuściły możliwość opodatkowania odsetek także w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, pod warunkami tam określonymi.

W kolejnym ustępie, tj. ust. 3 lit. e wprowadzono wyjątek od reguły wskazanej w art. 11 ust. 2 ww. UPO. Mianowicie przyjęto, że bez względu na postanowienia art. 11 ust. 2, odsetki, o których mowa w art. 11 ust. 1, podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli odbiorca ten jest osobą uprawnioną do odsetek i jeżeli takie

odsetki są wypłacane w związku z jakąkolwiek pożyczką udzieloną przez bank. Oznacza to, że nawet gdyby przyjąć, że źródło odsetek ma miejsce w Polsce (co jak wykazano wcześniej, nie występuje w sprawie), to w myśl art. 11 ust. 3 lit. e polsko-niemieckiej UPO, odsetki podlegałyby opodatkowaniu w państwie rezydencji banku.

Skutki podatkowe w CIT otrzymania jednej z form wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii tzw. system taryf gwarantowanych FIT (*feed-in-tariff*) oraz systemu dopłat do ceny rynkowej FIP (*feed-in premium*), wyrok WSA w Warszawie z 21 stycznia 2021 r., sygn. III SA/WA 1150/20

Nie jest prawidłowe stanowisko spółki, że w drodze analogii można przyjąć, że system FIT/FIP (*feed-in-tariff / feed-in-premium*), powinien podlegać zwolnieniu z opodatkowania CIT na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT. Taka analogia jest niedopuszczalna. Prawidłowe jest stanowisko organu, który stwierdził, że pomimo, iż pomoc publiczna w postaci systemu taryf gwarantowanych FIT oraz systemu dopłat do ceny rynkowej FIP, stanowi niewątpliwie dofinansowanie realizacji zadań publicznych i pochodzi ze środków budżetowych, które są w dyspozycji Urzędu Regulacji Energetyki, stanowią odrębne (od dotacji) źródło finansowania.

Potwierdzeniem prawidłowości powyższego stanowiska są inne (od przytoczonego wyżej) przepisy ustawy CIT. Zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 pkt 21 ustawy CIT, wolne od podatku są dotacje, subwencje, dopłaty i inne nieodpłatne świadczenia, z zastrzeżeniem pkt 14a, otrzymane na pokrycie kosztów albo jako zwrot wydatków związanych z otrzymaniem, zakupem albo wytworzeniem we własnym zakresie środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, od których dokonuje się odpisów amortyzacyjnych zgodnie z art. 16a-16m.

Treść tego przepisu wskazuje jednoznacznie, że na gruncie ustawy CIT ustawodawca odróżnia dotację od innych świadczeń otrzymanych ze środków publicznych. Z tego powodu nie można w drodze analogii traktować innego rodzaju świadczeń ze środków publicznych jako dotacji, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Zastosowanie 8% stawki VAT dla usługi polegającej na umożliwieniu rezerwacji / zamówienia taksówki za pomocą aplikacji mobilnej , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 maja 2021 r., sygn. 2461-IBPP2.4512.682.2016.11.ICZ _____	10
Brak powstania obowiązku podatkowego w VAT w momencie otrzymania kaucji , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 maja 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.187.2021.1.JG _____	10
Stosowanie w ewidencji VAT należnego (w JPK_VAT z deklaracją) oznaczenia „12” do usługi wynajmu nośnika reklamowego wraz z wykonaniem projektu graficznego oraz wydruku banneru , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 maja 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.832.2020.2.ALN _____	11
Oświadczenie spółki jawnej wyłączające status podatnika CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 maja 2021 r., sygn. KDIB1-1.4010.119.2021.1.ŚS _____	11

Zastosowanie 8% stawki VAT dla usługi polegającej na umożliwieniu rezerwacji / zamówienia taksówki za pomocą aplikacji mobilnej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 maja 2021 r., sygn. 2461-IBPP2.4512.682.2016.11.ICZ

Skoro usługi świadczone przez spółkę na rzecz kierowców, z którymi spółka będzie współpracować, będą się mieścić - w zależności od podmiotu wykonującego usługi przewozu (kierowcy), który korzysta z aplikacji oferowanej przez spółkę - w grupowaniu PKWiU 49.32 „Usługi taksówek osobowych” (gdy kierowca będzie miał licencję do świadczenia usług taksówek osobowych) lub w grupowaniu PKWiU 49.39 „Pozostały transport lądowy pasażerski, gdzie indziej nie sklasyfikowany” (gdy kierowca będzie podmiotem posiadającym stosowne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przewozu osób samochodem osobowym w transporcie drogowym), to usługi te będą opodatkowane stawką podatku 8% zgodnie z art. 41 ust. 2 i art. 146a pkt 2 w zw. z odpowiednio poz. 156 i 157 załącznika nr 3 do ustawy VAT.

W konsekwencji powyższego, usługi świadczone przez spółkę na rzecz kierowców, polegające na udostępnieniu im aplikacji mobilnej, dzięki której klienci będą mieli możliwość zamówienia taksówki bez konieczności korzystania z centrali telefonicznej, podlegać będą opodatkowaniu VAT według stawki 8%.

Brak powstania obowiązku podatkowego w VAT w momencie otrzymania kaucji, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 maja 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.187.2021.1.JG

W analizowanej sprawie wpłacone przez kontrahentów kaucje będą w istocie stanowić zabezpieczenie wykonania umowy. Kaucje stanowią zabezpieczenie dotrzymania przez zamawiającego umowy i zakupu towarów (betonu towarowego), bądź usług związanych z odbiorem i zagospodarowaniem odpadów

w procesie odzysku energetycznego. Stwierdzić należy, że uzyskiwana przez spółkę kaucja, będąca zabezpieczeniem wykonania umowy, która jest zwracana kontrahentowi po wykonaniu usługi lub po odbiorze zakupionego towaru, nie skutkuje powstaniem obowiązku podatkowego w VAT, gdyż nie jest zapłatą z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług w rozumieniu art. 29a ustawy VAT.

W odniesieniu do dostawy betonu, jako zabezpieczenie należności zostanie wpłacona przez odbiorcę kaucja gotówkowa w określonej wysokości, natomiast z umowy o świadczenie usług wynika, że dostawca, tytułem zabezpieczenia należytego wykonania niniejszej umowy (w szczególności wynagrodzenia spółki wynikającego z umowy wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych w razie nieterminowego regulowania należności pieniężnych oraz naliczonych kar umownych), wniesie do odbiorcy zabezpieczenie m.in. poprzez wpłatę na konto odbiorcy środków pieniężnych jako kaucji gwarancyjnej. Celem pobierania przez spółkę kaucji jest zabezpieczenie jej roszczeń, które mogą wynikać z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez kontrahentów.

W razie wykonania zobowiązań umownych przez kontrahentów kaucja podlega zwrotowi. Jedynie wyjątkowo, w przypadkach, w których kontrahent nie wywiąże się ze swoich zobowiązań względem spółki, spółka może się zaspokoić ze złożonej kaucji. W konsekwencji pobrana kaucja, będąca zabezpieczeniem wykonania umowy, w sytuacji kiedy podlega zwrotowi klientowi po wykonaniu usługi lub po odbiorze zakupionego towaru, nie jest zapłatą z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług i nie podlega opodatkowaniu VAT.

A zatem, wpłaty przez kontrahentów na rzecz spółki kwot kaucji, przewidzianych w umowach i w zamówieniach opisanych w stanie faktycznym i zdarzeniu przyszłym, nie powodują powstania u spółki obowiązku podatkowego w VAT w momencie ich otrzymania.

Stosowanie w ewidencji VAT należnego (w JPK_VAT z deklaracją) oznaczenia „12” do usługi wynajmu nośnika reklamowego wraz z wykonaniem projektu graficznego oraz wydruku banneru, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 maja 2021 r., sygn.0113-KDIPT1-3.4012.832.2020.2.ALN

W analizowanej sprawie wykonywane przez wnioskodawcę czynności, tj. opracowanie projektu graficznego banneru reklamowego, jego wydruk i zamieszczenie na wynajętym przez klienta nośniku reklamowym, zmierzają do reklamowania firmy klienta wnioskodawcy na nośniku reklamowym. W ten sposób dochodzi bowiem do przekazania potencjalnym odbiorcom informacji o firmie i prowadzonej przez nią działalności (sprzedawanych towarach / usługach) w celu zwiększenia dokonywanej sprzedaży.

Opisane powyżej czynności wykonywane przez wnioskodawcę na rzecz klienta nie stanowią celu samego w sobie i są w jednakowym stopniu potrzebne do zrealizowania świadczenia, jakiego oczekuje klient wnioskodawcy, tj. reklamy jego firmy. Mamy więc do czynienia z kilkoma czynnościami, pomiędzy którymi nie występuje relacja: usługa główna - usługa pomocnicza, a które są ze sobą tak ściśle związane, że tworzą obiektywnie tylko jedno nierozwalne świadczenie gospodarcze, którego rozdzielenie miałyby sztuczny charakter.

Zatem dochodzi do świadczenia kompleksowej usługi reklamy, w ramach której nie można wyróżnić jednego dominującego (głównego) świadczenia, ale na którą składa się szereg czynności prowadzących do realizacji konkretnego celu, tj. do reklamy firmy klienta wnioskodawcy.

Każda z opisanych czynności wykonywanych przez wnioskodawcę w ramach prowadzonej na rzecz klienta kampanii reklamowej stanowi nierozwalny element złożonej usługi o charakterze reklamowym. Również sam wnioskodawca w opisie sprawy wskazał, że świadczone przez niego usługi polegają na kompleksowej obsłudze klienta, w ramach której klient otrzymuje projekt graficzny reklamy, wydruk banneru oraz zamieszczenie go na wynajętym w firmie Wnioskodawcy nośniku reklamowym.

Ponadto we własnym stanowisku wnioskodawca stwierdził, że wykonuje na rzecz klienta kompleksową usługę reklamową polegającą na wykonaniu całości kampanii reklamowej. W konsekwencji wnioskodawca jest zobowiązany w JPK_VAT z deklaracją, w stosunku do usług opisanych we wniosku, stosować oznaczenie „12”.

Oświadczenie spółki jawnej wyłączające status podatnika CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 maja 2021 r., sygn. KDIB1-1.4010.119.2021.1.ŚS

Skoro spółka jawna, której wnioskodawca jest współnikiem, złożyła do właściwego naczelnika urzędu skarbowego informację, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1a ustawy CIT, to oznacza, że nie stała się podatnikiem CIT. W konsekwencji, spółka jawna nadal jest spółką transparentną podatkowo, a więc dochody uzyskiwane przez tę spółkę będą opodatkowane przez współników tej spółki, którym jest m.in. wnioskodawca. Zatem w przedmiotowej sprawie nie znajdzie zastosowania art. 7b ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, ponieważ spółka nie będzie osiągać przychody z udziału (akcji) w osobie prawnej lub spółce, o której mowa w art. 1 ust. 3 ustawy CIT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl